

Farnost Sv. Apoštola Pavla, Pouchov, Hradec Králové

Nedělní farní zpravodaj 04/16

Třetí neděle v mezidobí
24. ledna LP 2016
Barva zelená. Mše vlastní. Gloria
Cyklus C.

Odp.: Tvá slova, Pane, jsou duch a jsou život

K zamyšlení:

Ještě stále stojíme na začátku liturgického roku. Proto texty, které čteme, odkazují na nějaký „začátek“. V prvním čtení se setkáme se společenstvím, které po mnoha strastech v zajetí znovu oživuje bohoslužbu v jeruzalémském chrámu. Ježíš v evangeliu zahajuje svoji činnost ohlášením: „Teď nastává vzácný čas.“ Když budeme ale přesní, žádný z popisů nezachycuje Boží lid na úplném začátku. Vždy jde o situaci, kdy alespoň předchozí generace mají již nějakou zkušenost s Bohem. A to je blízko také nám. I my jsme o Bohu mnoho slyšeli. Ale stále je tu něco nového, co nám Bůh touží sdělit. Je třeba pozorně naslouchat, protože může jít o velké věci.

Komentáře k liturgickým čtením:

1. čtení: Z knihy proroka Nehemiáše 8,2-4a.5.8-10

Slavnost nového začátku – v 5. století před Kristem se po více jak 100 letech podaří obnovit jak chrám, tak i vlastní slavení bohoslužeb. Lidé však již nevědí, jak bohoslužba vypadala, ani co bylo obsahem Božího zákona. A tak se obnovuje nejen zasvěcení Hospodinu, ale také je třeba vše vysvětlit.

2. čtení: Z prvního listu sv. apoštola Pavla Korint'ánům 12,12-30

Pokračujeme ve čtení 12. kapitoly o duchovních darech. Nesrovnalosti v komunitě přiměly svatého Pavla, aby pečlivě vysvětlil, jak se jednotliví lidé vzájemně doplňují, a stejně pracuje i Duch svatý v nás. Každému dává jiný dar. To ale není důvod k pohrdání lidmi s méně významnými dary. Díky tomu máme zachycen jeden z klíčových teologických popisů církve v Písmu.

Evangelium podle Lukáše 2,1-4;4,14-21

Tento úryvek je složen ze dvou částí – úvod k Lukášovu evangeliu, kde autor popisuje důvod sepsání, komu celé toto dílo píše i metodu, jak pracoval. A pak přeskočíme tři kapitoly – Ježíšovo dětství, událost křtu i pokušení na poušti. Nyní Ježíš veřejně vystupuje v moci Ducha, jak dokládá i citace proroka (Iz 61,1-2).

Nalad'te si každou sobotu pořad Mezi nebem a zemí

Včera v sobotu 23. ledna po deváté hodině, v pravidelném magazínu o víře a spiritualitě v souvislostech jsme se seznámili se s příhraniční spoluprací v duchovní sféře a to mezi Čechy a Poláky. Může rok milosrdenství, který vyhlásil papež František, přinést něco i společnosti mimo katolickou církev? Tento pořad vždy nabízí aktuální informace s důrazem na dění v jednotlivých regionech České republiky, rozhovory s významnými osobnostmi o tématech souvisejících s duchovním životem, příspěvky s naučnou tematikou i závěrečné duchovní slovo na povzbuzení.

90.5 FM východní Čechy - 95.3 FM Královéhradecko

Kontakt: Pouchov, Velká 1/66, 503 41 Hradec Králové 7

farní kancelář: pondělí od 9 – 11 hodin, telefon 495 215 083

Internet: www.pouchov.farnost.cz e-mail: farnost.pouchov@seznam.cz

ICLic. Miloslav Šíffel, farář, m:605 285 796, email: miloslav.siffel@volny.cz

Tetování a křesťanství (odpověď na otázku)

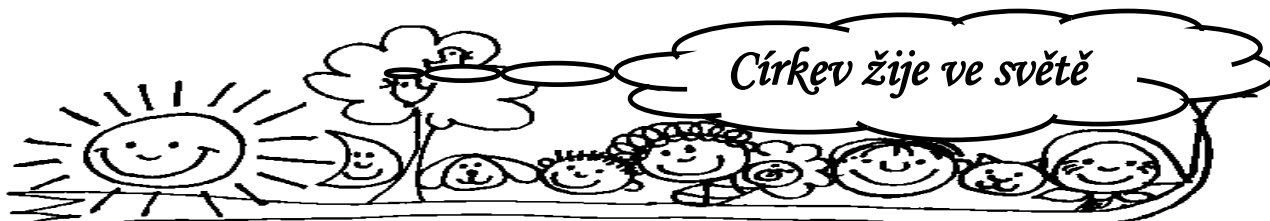
Chci se Vás zeptat, jak je to s tetováním. Smí se křesťan nechat tetovat nebo ne? Mám na mysli jednak tetování s křesťanským motivem, ale zajímá mne i tetování všeobecně. Jak se k tomu mám postavit a jak reagovat na tuto otázku ve svém okolí? Máte zkušenost s působením zlého ducha v souvislosti s tetováním?

V Písmu svatém je o tetování výslovná zmínka jen na jednom místě ve Starém zákoně, kde je tetování výslovně zakázáno: „Nebudete svá těla zjizvovat pro mrtvého ani si dělat nějaké tetování. Já jsem Hospodin“ (Lv 19,28). Důvodem zákazu bylo to, že spolu s modloslužbou pronikaly tyto a jiné různé pohanské zvyky do Izraele. Okolní národy měly ve zvyku si na kůži tetovat jména nebo symboly svých bohů, a tím dávat najevo, komu patří. Byl to tedy symbol područí, otroctví a podřízenosti. Není bez zajímavosti, že v židovství je tetování dodnes zakázané a tetovaný žid nesmí být dokonce pohřben na židovském hřbitově. V islámu je tetování znakem satana a znamením prokletí.

Výslovně bylo tetování křesťanům zakázáno jako pohanský zvyk v roce 787 papežem Hadriánem I. na Druhém Nicejském koncilu. Tento koncil také jednal o uctívání obrazů a rozlišil mezi klaněním, které přísluší pouze Bohu, a úctou, již je možno prokázat také obrazům znázorňujícím Krista, Pannu Marii nebo světce. Tetování jistě není od Boha a Bůh to takto nezamýšlel a nechce, a to ani, když jde o vytetování křesťanského symbolu. Nejde přece o to mít vytetovány na těle zbožné věci, ale mít zbožné srdce a čistou duši, mít v pořádku vztahy. To, že neseme v sobě obraz Boží, je záležitost vnitřní. Tělo je pro křesťana chrámem Ducha svatého, proto mu náleží úcta a věřící ho nemá právo ničit, mrzačit ani zohyzďovat (srov. 1Kor 3,16; 6,19).

V dnešní době se mnoho lidí nechává tetovat, protože je to módní trend a berou to jako ozdobu, nebo tím chtějí vyjádřit, že si se svým tělem mohou dělat to, co sami chtějí. Tetování bývá spojováno s životním stylem, který není formován křesťanskou antropologií a úctou k lidskému tělu. Tetování často vede k závislosti. Mnozí, když s tetováním začnou, chtějí mít na těle postupně stále více kérek. Tetování bývá ale také součástí ezoterických praktik nebo pohanských či dokonce satanistických rituálů. Při modlitbě za osvobození jsem se často setkal s tím, že se konkrétního tetování drželi konkrétní démoni, kteří se snažili dotyčného tímto způsobem ovládat. Záleželo i na tom, kdo tetování dělal, s jakým úmyslem a jaký symbol tetoval. Setkal jsem se s tím, že skrze tetování lebky došlo k přivolání démona smrti, skrze obraz africké šamanské masky k přivolání démona šamanismu, skrze tetování satanského symbolu k přivolání démonů satanismu. Anton La Vay, autor satanské bible, říká, že „každé tetování je vždy výrazem satanismu, ať je to jakékoli znamení.“ Tetováním křesťanských symbolů se jistě nikdo nestane více křesťanem.

Jsem přesvědčen o tom, že tetování nemá s křesťanstvím nic společného a neospravedlní se ani tím, že si necháme vytetovat na své tělo nějakou zbožnou věc.

➤ Žijeme v těžké době.....v Novém roce s novou nadějí!

Naše úryvky přebíráme z knihy Josefa Augustina [Křivda, odpuštění a smíření](#), kterou vydal(o): [Karmelitánské nakladatelství](#) a jsou uveřejněny na www.vira.cz.

Minulost stále nosíme v sobě

Zranění z rodiny jsou vždycky zdrojem velkého zklamání, utrpení a bolesti, a to i v případě, kdy jde o starou historii, kterou jsme prožili už před mnoha lety.

Rodina, z níž člověk vychází, je zásadním vztahným bodem jeho osobního rozvoje. Je to právě ona s celou svou historií, která ovlivňuje rozhodujícím způsobem osobní životní příběh člověka i jeho budoucí rodiny. V této historii narůstají a také se řeší všechny nejdůležitější lidské problémy. "Každý aktuální stav je určitým způsobem poznamenán pečeti sledu předcházejících stavů" - tvrdí Roman Ingarden. (...) Celá minulost je sama ze sebe neustále automaticky konzervována. Doprovází nás v každém okamžiku našeho života." Všechna lidská zranění vznikají v historii života a pouze vzhledem k celé této historii mohou být účinně léčena.

Rodinná historie ovlivňuje důležitým způsobem utváření celého našeho života a podobu vztahů, které navazujeme. Právě rodinná pouta - ta minulá stejně jako současná - rozhodují do značné míry o našem lidském štěstí. Čím jsou pevnější, tím jsme šťastnější. Tato blízkost však představuje i nemalé riziko. Čím intimnější jsou vzájemné vztahy mezi rodinnými příslušníky, tím snadněji může dojít k vzájemnému zranění. Těžko lze zranit někoho, kdo žije daleko od nás. Snadno však zraníme toho, kdo žije v naší blízkosti.

Zranění v rodinných vztazích jsou vždycky zdrojem velkého zklamání, utrpení a bolesti, a to i v případě, kdy jde o "starou historii", kterou jsme prožili už před mnoha lety. Právě ony staré záležitosti mohou být zdrojem bolesti, pokud nebyly uzdraveny a očištěny, a mohou také do jisté míry ovlivňovat naše aktuální postoje, jednání a samozřejmě vztahy v naší rodině. Právě proto je nesmírně důležité vrátit se ke všem ranám, které jsme utrpěli v rodinném prostředí, abychom je nepřenašeli (zpravidla nevědomky) na své aktuální vztahy v rodině i mimo ni.

"V mnoha případech se stává," píše Carl Gustav Jung, "že v sobě člověk nosí určitou minulost, se kterou se nikomu nesvěří a kterou obvykle kromě něho nikdo další nezná. Pro mne však začíná skutečná terapie teprve po zjištění této osobní historie. Představuje totiž tajemství nemocného - tajemství, které ho zlomilo. Přesto se v ní ukrývá klíč k terapii. Záleží na lékaři, zda nalezne způsob, jak se k ní dostat. Musí klást otázky, které se týkají celého člověka."

To, co C. G. Jung odhaluje u lidí psychicky zraněných, je třeba umět vyzpozorovat také u těch "normálních", kteří vykazují zjevně menší ublížení, což však vůbec nemusí znamenat, že by méně trpěli. Také malá ukřivdění a "malá", avšak po delší čas vzájemně působená zranění, mohou tvořit tlustý nános pocitu křivdy, a ta vyžaduje vnitřní uzdravení.

Postavme se utrpení čelem!

Může být utrpení horší než smrt?

Velmi důležitým rysem křesťanského duchovního života na cestě k uzdravení z křivd je přijímat a snášet utrpení. To je obvykle nejtěžší (a proto také nejmarkantnější) kritérium pravdivosti našeho lidského a křesťanského života. Láska k lidem i k Bohu se osvědčuje v utrpení. Právě v něm se nejčastěji projevuje hloubka našeho zakořenění v Kristu i našich vztahů k bližním.

Pokračování příště

Příští setkání Modliteb matek se uskuteční v pondělí 25. 1. 2016 v 18 hodin na pouchovské faře.

Ohlášky na příští týden

➤ **Farní ohlášky:**

- **Tento týden si připomínáme** – v pondělí je svátek Obrácení sv. Pavla, apoštola, v úterý je památka sv. Timoteje a Tita, biskupů, ve čtvrtek je památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve, příští neděle je 4. neděle v mezidobí.
- **Katecheze pro mládež** – opět se uskuteční ve čtvrtek od 18 hodin v pouchovském kostele. Téma: Společná cesta manželů po svatbě. Zveme i naši ostatní mládež.
- **Net for Good** – první setkání se zajímavými dokumenty, spojenými s následnou diskuzí bude ve čtvrtek od 19,45 hodin ve farním sále na Pouchově, téma: Církev a současná kultura. Srdečně zveme všechny farníky na toto zajímavé setkání.

Bohoslužby v příštím týdnu (25. – 31. 1. 2016)

Den	Pouchov			Rožberk	
25.1.	Po	7,30	Za +Růženu Zikánovou	17,00	Za Karla Entflaiše a duše v očistci
26.1.	Út	-----		-----	
27.1.	St	18,00	Za živé a +členy rodiny Rýznarovy	17,00	Na dobrý úmysl
28.1.	Čt	18,00	Za duše v očistci	17,00	Za rodiče Blažkovy a bratra
29.1.	Pá	18,00		17,00	Na poděkování za prokázaná dobrodíní a za Boží pomoc pro rodiny
30.1.	So	18,00	Za farnost	17,00	Za +manžela Pavla a živé členy rodiny
31.1.	Ne	8,00		9,30	Za +manžela Pavla, +dceru Petru a za živé členy rodiny
31.1.	Ne	8,00	Jaroslava Vojáčková Jiří Vojáček Hana Špatenková	9,30	Pavel Hesoun Marie Hesounová Stanislava Kozáková
Čísla písní k liturgii			513		
Úklid kostela			Skupina IV.		I.skupina
Úklid sněhu					Marie Bártová

Trocha humoru: „Děti, všimly jste si, co říkal ženich při svatebním slibu nevěstě?“ Malá Janička: „Říkal: Budu ti věrný až po smrti.“

Redakce: Jarka Devetterová (JD), P. Miloslav Šiffel (MŠ), Veronika Horejšová (VH), Hana Špatenková (HŠ), Marie Podzimeková (MP), Matěj Havel (MH) Příspěvky: jarka.detova@seznam.cz tel: 495 408 501, mobil: 603 764 771 (uzávěrka středa 18 hodin). Distribuce: Jan Mádlík (Pouchov), Miloslav Devetter (Ržb) (uzávěrka v pátek ve 12 hodin).